

prima instanță: I. Țonov

instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului,
Judecători

Valeriu Doagă
Iuliana Oprea, Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Vasile Vatamaniuc,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Vatamaniuc împotriva lui Constantin Ostapenco cu privire la repararea prejudiciului cauzat,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Vasile Vatamaniuc și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni din 29 aprilie 2015,

c o n s t a t ă :

La 09 iunie 2014, Vasile Vatamaniuc a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Constantin Ostapenco cu privire la repararea prejudiciului cauzat, solicitând încasarea de la Constantin Ostapenco a prejudiciului material în sumă de 8 187 lei și 1 450 euro, prejudiciului moral în sumă de 15 000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 2 700 lei.

În motivarea acțiunii, reclamantul Vasile Vatamaniuc a indicat că la 23 ianuarie 2014, pe traseul Chișinău-Căușeni, în apropierea s. Chetrosu, r-nul Anenii-Noi, a avut loc accidentul rutier cu implicarea mijlocului de transport de model Hyundai Pony, condus de către el.

Vinovat de comiterea accidentului rutier a fost recunoscut pârâtul Constantin Ostapenco, care a fost atras la răspundere contravențională în baza art. 242 alin. (2) și art. 229 alin. (3) Cod contravențional.

Menționează că automobilul de marca Mercedes-Benz condus de către pârât nu era asigurat de răspundere civilă.

Invocă reclamantul Vasile Vatamaniuc că în rezultatul producerii accidentului a avut de suferit destul de mult, fiindu-i cauzat un prejudiciu material și moral.

Astfel, susține că i-a fost cauzată o daună materială în sumă de 8 187 lei, suportată ca urmare a cheltuielilor pentru tratament, precum și ca urmare a deteriorării complete a automobilului său, pentru reparația căruia fiind necesară suma de 50 536 lei sau 1 450 euro în caz de procurare a altui automobil de același model.

Totodată, consideră că pârâtul urmează să repare prejudiciul moral cauzat, pe care îl estimează în mărime de 15 000 lei.

Prin încheierea Judecătoriei Căușeni din 29 aprilie 2015 pretenția reclamantului Vasile Vatamaniuc împotriva lui Constantin Ostapenco cu privire la încasarea prejudiciului material în sumă de 8 187 lei și 1 450 euro, s-a separat într-un proces aparte.

Cererea de chemare în judecată depusă de Vasile Vatamaniuc împotriva lui Constantin Ostapenco cu privire la repararea prejudiciului material în sumă de 8 187 lei și 1 450 euro s-a scos de pe rol.

S-a explicat reclamantului Vasile Vatamaniuc că urmează să se adreseze la Biroul Național al Asiguratorilor de Autovehicule cu cererea de recuperare a prejudiciului material cauzat în urma accidentului rutier.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost respins recursul declarat de Vasile Vatamaniuc și menținută încheierea Judecătoriei Căușeni din 29 aprilie 2015.

Prin hotărârea Judecătoriei Căușeni 29 aprilie 2015 cererea de chemare în judecată a fost admisă.

S-a încasat de la Constantin Ostapenco în folosul lui Vasile Vatamaniuc suma de 1 500 lei cu titlu de compensare a prejudiciului moral și suma de 1 350 lei cu titlu de compensare a cheltuielilor de judecată, iar în total suma de 2 850 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 a fost respins apelul declarat de Vasile Vatamaniuc și menținută hotărârea Judecătoriei Căușeni 29 aprilie 2015.

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la 18 februarie 2016 Vasile Vatamaniuc a declarat recurs, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 decembrie 2015 și a hotărârii Judecătoriei Căușeni 29 aprilie 2015, cu restituirea pricinii la rejudecare.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, pe care le consideră ilegale și emise în rezultatul încălcării normelor de procedură civilă.

În acest sens, susține că instanța de fond examinând o singură cauză civilă, în mod greșit a pronunțat în aceeași zi și la aceeași oră o încheiere de separare a dosarului civil și o hotărâre asupra prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată, ne dând apelantului posibilitatea să atace încheierea în modul prevăzut de lege, iar instanța de apel, contrar prevederilor legale, a menținut ilegalitatea.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Având în vedere că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 21 decembrie 2015 (f.d. 202), recursul depus de Vasile Vatamaniuc la 18 februarie 2016 se consideră declarat în termen.

Analizând modul în care recurentul și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursului prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurentului, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform căreia recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite la art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Argumentele invocate de recurentul Vasile Vatamaniuc poartă un caracter declarativ, se combat cu probele administrate și nu au suport legal.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere că instanța de apel a examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material, procedural și apreciind corect probele administrate a emis o hotărâre legală, iar argumentele invocate de Vasile Vatamaniuc în cererea de recurs poartă caracter declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Vasile Vatamaniuc se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valeriu Doagă

Judecători

Iuliana Oprea

Dumitru Mardari